OLBRACHT(n)OVINKY

Časopis žáků Základní školy Ivana Olbrachta v Semilech

Školní rok 2018/2019, číslo I., 30. 11. 2018

Příspěvky v časopise jsou převážně žákovské práce. Mohou se v nich proto vyskytovat různé stylistické nedokonalosti, případně jiné chyby, které nebyly zcela vymýceny a opraveny. Jsme teprve na cestě, stále se ještě učíme tímto způsobem pracovat. Buďte proto při svém hodnocení shovívaví. Tento časopis pro vás připravili žáci II.stupně ZŠ I.Olbrachta za velkého přispění našich mladších kamarádů z Komenského rynku.

Už se zase blíží Vánoce…
a s nimi i nové, v tomto školním roce první, vydání Olbracht(n)ovinek.
Opět zde, milí čtenáři, naleznete spoustu informací o tom, co zajímavého se v naší škole šustlo.

Harmonizační pobyt 12. – 14. 9. 2018

Pro třídní kolektivy žáků 6. ročníku pravidelně pořádáme harmonizační (adaptační) kurzy. Vnímáme je totiž jako jedinečnou příležitost jak hravou a zábavnou formou napomoci ke stmelení skupiny jednotlivců a k posílení celého kolektivu. Jde o to, aby se noví spolužáci poznali jinak a více než jak jim školní třída nabízí, učí se spolupracovat a lépe rozumět jeden druhému. Cílem kurzu je nejen seznámení, ale především nastartování procesů, které jsou nezbytné pro zdravé fungování skupiny. Součástí kurzu je i program připravovaný a realizovaný ve spolupráci s pracovníky Pedagogicko- psychologické poradny v Semilech.

Nebák 2018 očima šesťáků (Nella Lukešová, Kateřina Mašková 6.A)

Ráno jsme vyjeli v devět hodin od Drobka. V autobuse byla pozitivní nálada, moc jsme se těšili – hlavně na to, že si to užijeme a že se nemusíme učit. Když jsme dorazili do cíle, vyndali jsme si kufry a čekali na číslo chatky. Poté, co jsme dostali klíčky, jsme si šli vybalit. Pak jsme se vydali na výlet na Trosky. Nikomu se moc nechtělo. Jen paní učitelky měly sil habaděj a paní učitelka Zajptová stíhala i fotit. Došli jsme k hospodě, kde si skoro všichni koupili nanuka, což byla dobrá odměna. Pak jsme se vyškrábali až na Trosky, tam jsme si u brány chvilku odpočinuli a šli jsme zpátky do tábora. Tam na nás čekaly dvě paní z poradny a hrály s námi hry. Naše paní učitelka se taky zapojila. Nakonec jsme si všichni zahráli přehazku. Pak se setmělo, byla večeře a šli jsme spát.

Ráno nás vzbudil budík a šli jsme na nechtěnou (teda chtěnou ☺) rozcvičku. Pak jsme všichni i s učitelkami hráli různé hry. Po obědě jsme vyrazili na Vidlák. Cestou jsme našli fůru hub. Na vidláku jsme si koupili zase nanuky a paní učitelky si daly kafíčko. No a nebyli bychom to my, aby se něco nestalo. Pozorovali jsme nutrie, co plavaly s labutěmi v rybníku, a někteří se začali propadat do bahna. Kamča na tom byla asi nejhůř. Boty měla úplně špinavé a to bláto docela smrdělo. Pak jsme šli skalami do příšerného kopce kolem ovcí až na takovou křižovatku se silnicí. Do tábora už to bylo kousek. Tam jsme se naobědvali a zase hráli různé hry. Před večeří jsme šli ještě na procházku. Nad polem jsme viděli letět tři balóny, byly docela nízko. Hodně dětí mělo žízeň, tak jsme ječeli na balóny, že máme žízeň a jestli tam nemají nějaké pití. Nikoho nenapadlo, že nám tu vodu opravdu hodí. Bohužel dopadla přímo na cestu a lahev se rozbila. Tak nás to všechny aspoň pokropilo, ale žízeň jsme neuhasili. Posbírali jsme zbytky lahve a vzali je s sebou. Naštěstí kolem cesty rostly jabloně, které byly úplně obsypané. Každý jsme si nějaké utrhnul a paní Šírová dokonce

našla tři pýchavky. Když jsme došli do tábora, šli jsme na večeři a pýchavky jsme dali paní kuchařce. Byly z nich moc dobré řízky. Potom se setmělo a čekal nás bobřík odvahy. Všichni se strašně báli a ječeli, takže to bylo celkem fiasko. Ale nakonec nikdo nechtěl jít spát, ale nakonec jsme přeci jen usnuli.

Ráno jsme měli zase rozcvičku a paní učitelky nás chválily, jak jsme v noci pěkně spali a netrajdali ani na záchod (asi proto, že se každý po té stezce odvahy bál vystrčit i nos ☺). Po snídani jsme si šli balit a uklízet. Potom přijel autobus a jeli jsme domů. Byl to super zážitek.

Vznik Československa (Karolína Špicarová, 7.B)

17. září v Kulturním centru golf se konalo divadelní představení o vzniku Československa a událostech, které následovaly pak. Herci hráli, jak vzniklo Československo, zpívali známé písně z počátku republiky. Herci byli tři – starší paní, dáma a pán. Mladá dáma nádherně zpívala, starší paní skřípal hlas a pán se ze začátku styděl (jak mi připadalo). Ke konci se všichni převlékli za policisty a pustili se jakoby do diváků. Jak se to stalo v roce 1989. Byl to super zážitek.

Výstup na Kozákov (Anežka Koňáková, 7. B)

27. září se konal výstup na Kozákov. Akci pořádala škola v Řekách (ZŠ F. L. Riegra), protože letos je to 200 let od narození F. L. Riegra, slavného semilského rodáka. Ráno jsme se sešli před školou. Byli jsme překvapeni, že z naší třídy šlo pouze sedm žáků. Žáků z ostatních tříd bylo mnohem víc. Při výstupu jsme plnili úkoly. Cestou jsme narazili asi na 4 stanoviště. Když jsme dorazili na Kozákov, byli jsme odměněni čokoládami, kalendářem do třídy a dalšími dárky. K jídlu jsme dostali buřtguláš, a kdo chtěl, mohl si dát čaj. Když jsme se najedli a odpočinuli si, šli jsme zpátky do Semil. Byla docela zima, ale akce se vydařila a všichni si ji moc užili.

Kozákov jinýma očima (Eliška Krausová, 7. B)

Dne 27. září jsme šli v sedmi lidech na Kozákov. Byla to strastiplná cesta plná záludných otázek a nebezpečných krav za plotem, ale vpřed nás poháněla cena v podobě buřtguláše. Když jsme byli čím dál tím blíž k cíli, les houstnul, všude skleněné lahve (ve skutečnosti jen jedna, ale to nevadí). Na poli nás málem přejel traktor (no, jel za námi, ale my jsme uhnuli). A když jsme vyšli na vrchol, dostali jsme ten buřtguláš. Jo, to za to stálo.

Ruské kuželky se seniory v penzionu (Ivana Bělková a žáci 9.B)

V rámci projektu naší školy ZŠ I. Olbrachta a Sociálních služeb Semily „Najdi si svého dědečka a babičku“ jsme se opět jedno říjnové odpoledne vydali mezi seniory do penzionu se žáky 9. B. Měli jsme asistovat a pomáhat babičkám a dědečkům při hře Ruské kuželky, které mají v zahradě za penzionem. Bylo překvapivě krásné podzimní slunečné a teplé počasí, takže jsme si to skutečně mohli společně užít a hrát s nimi naplno.
Rozdělili jsme se na dvě skupiny, jedna skupina seniorů se soustředila na střelbu na plechovky tenisovými míčky a druhá skupina seniorů hrála ruské kuželky. I my jsme si to mohli vyzkoušet a někteří senioři nás dokonce s přehledem strčili do kapsy a vyhráli nad námi. Všichni měli jeden cvičný hod a další tři hody nanečisto. Všechny body se poctivě zapisovaly na obou stanovištích, takže samozřejmě hráč s největším počtem bodů zvítězil. Ale o to vlastně nešlo.

Důležité bylo hlavně to, že jsme si uvědomili, jak významné je těmto lidem se sníženou pohyblivostí pomáhat a jak milí, veselí a vtipní tito staroušci dokážou být.

Nálada byla celé odpoledne výborná, všichni jsme si skvěle rozuměli, ačkoliv byly mezi námi celé dvě generace, společně se nasmáli, že se nám ani nechtělo odcházet domů!!! Moc rychle uteklo!!! Už se opět těšíme na další setkání v penzionu před vánoci, čeká nás Vánoční turnaj ve hře Člověče, nezlob se !!! Takže na viděnou opět v prosinci a s dobrou náladou a člověče, nezlob se!!!

<u>Cesta proti času již pojedenácté</u> (Eva Šírová)

Soutěžní klání žáků semilských škol, Cesta proti času, nás vrací do historie Semil. Pořadatel Základní škola Ivana Olbrachta Semily připomíná každoročně dětem i dospělým důležitý svátek, vznik Československé republiky. Kdo procházel v pondělí 22.října dopoledne náměstím, nepřehlédl, že téměř dvě stovky dětí ze základních škol a gymnázia měly nejen na přechodech zelenou.

Akce se zúčastnili, jako každoročně, žáci ZŠ Ivana Olbrachta, ZŠ Dr.F.L.Riegra a primy a sekundy Gymnázia Ivana Olbrachta, kteří byli rozděleni do dvou kategorií. V první kategorii A soutěžilo 28 družstev dětí ze 4. a 5. ročníků, do kategorie B se zapsalo 30 družstev ze 6. a 7. ročníků ZŠ a primy a sekundy gymnázia. Na deseti zastávkách řešily děti otázky zaměřené na historii města, sté výročí republiky, dvousté výročí narození rodáka F.L.Riegra a 68.rok. Pokud správné odpovědi děti nevěděly, našly je v průběhu cesty pozorným sledováním nebo se mohly ptát občanů.

Z kategorie A převzalo „zlatou“ družstvo ze ZŠ Ivana Olbrachta ve složení David Kouble, Kryštof Mazánek a Matyáš Matura. Ze stříbra a bronzu se taktéž radovaly děti ze ZŠ Ivana Olbrachta.

Všechny tři stupně vítězů v kategorii B naopak ovládly děti z gymnázia. Zlatou získaly žákyně ve složení Karolína Bochová, Nikola Slabá a Vendula Sisrová.

Po jedenácti letech konání této akce si troufnu říci, že mnoho dětí má větší vědomosti o svém městě než dospělí. A to je dobře. Smyslem

této akce není postavit do soutěže jen ty nejlepší děti, nejedná se o žádnou olympiádu, smyslem je přivést děti k zájmu o historii města, v němž žijí a chodí do školy.

Akce nabývá každým rokem na velikosti, proto i přípravě je věnováno mnoho času. Přesto se najdou okamžiky, kdy je třeba improvizovat. Největším nepřítelem je v tomto období zima. A udržet děti do doby vyhlášení výsledků v klidu je pro učitelský doprovod při tak veliké účasti nadlidský výkon.

Poděkování patří ZŠ Ivana Olbrachta za organizaci celé akce, Josefu Zajícovi a Janě Pavlatové za perfektní zajištění startu a cíle, pracovníkům muzea za teplé zázemí, městu za ceny, městské policii za zajištění bezpečnosti dětí po městě, KC Golf za ozvučení, Libereckému kraji za přidělení grantu, z něhož bylo hrazeno občerstvení pro soutěžící, všem žákům devátých tříd z Olbrachtovky za pomoc na stanovištích, učitelům všech třech škol za přípravu dětí na akci a v neposlední řadě všem téměř 200 dětem za účast a dobré výsledky.

Halloween (žáci 8.A**)**

31. 10. se většina z nás převlékla za různé příšery, protože jsme se chystali slavit halloween. Deváťáci si pro nás připravili program se soutěží o nejlepší masku. Sice organizace malinko vázla, což je jistě ponaučením i výzvou pro budoucí pořadatele, ale nakonec se akce celkem vydařila. Masek bylo docela dost a ti nejlepší byli odměněni dobrotami.

Tajemství školní chodby (Marie Salavová, Dominika Vondráková, Kamila Jiřištová 7.A

Stalo se to přesně na Halloween a už je to rok od té doby, co zmizela žákyně jménem Anita Lekléřová. Nikdo neví, jak se to stalo, ale povídá se, že když se sama procházela po chodbě, tak se nevrátila do třídy na hodinu. Pár jejích kamarádek se s povolením učitele šlo podívat po škole, ale nikde nebyla. Každý si myslel, že jí asi bylo špatně a odešla jen tak domů.

Odpoledne se její kamarádky chtěly přesvědčit, že je doma, šly se projít k Anitinu domu. Na zahradě její maminka shrabovala listí. Zeptaly se jí, zda Anita přišla domů, ale maminka odpověděla: „Ne, Anita tu ještě nebyla, myslela jsem, že je s vámi.“

Kamarádky s hrůzou čekaly, co se bude dít dál. Anita nepřišla druhý den do školy, ani další den, ani další den. Policie se všech vyptávala na osudné okamžiky na chodbě, ale nikdo nic neviděl, ani neslyšel. Policie Anitu nenašla, a proto se všichni ztěžka museli smířit s tím, že nevysvětlitelně zmizela.

Od té doby se na chodbách bojí chodit nejen žáci, ale i učitelé, protože se vždy o velké přestávce ozývají strašidelné zvuky. Nejvíce na Halloween.

„A pořád se něco hraje …“

Ve čtvrtek 1. 11. 2018 jsme přivítali v aule pana písničkáře Dana Kubicu z agentury Forrest Gump z Chomutova. Proběhly celkem 3 koncerty a to pro žáky od 1. až 4 tříd Pohádkopísňostroj, pro žáky 5. a 6. tříd a pro žáky 7. až 9. tříd folkové písně například těchto interpretů a skupin - Hop Trop, Kamelot, P. Lohonky , J. Nohavici, J. Nedvěda, V. Rédla aj. Uhlíře.

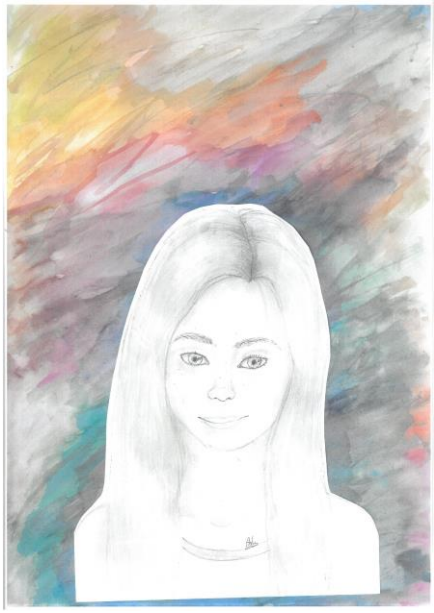

Tento úzce kontaktní program byl zaměřen na mapování a původ kořenů folkové a nově vytvořené lidové tvorby konce minulého a počátku tohoto století, na území naší nevelké vlasti a je zcela ojedinělou formou prezentován svému publiku. Úžasné bylo, že se někteří diváci – odvážní žáci ocitli dokonce v roli účinkujících Samotná produkce (repertoáry) byla pochopitelně rozdělena podle jednotlivých věkových kategorií žáků a odpovídala jejich hudebním znalostem a schopnostem.

Celým koncertním pásmem v délce 1 vyučovací hodiny provázel společně se svou akustickou kytarou velmi zkušený zpěvák a speaker Dan Kubica.

Žáci se mohli připojit i jako rytmický doprovod k písničkám - tleskali, luskali prsty apod. Kytarista a zpěvák děti zaujal a koncert se všem líbil. Je dobře, že žáci měli možnost se seznámit s muzikou, kterou komerční rádia nehrají a přesto dokáže pohladit…

Den veteránů (Dana Dlabolová)

11. listopadu 1918 byla podpisem příměří ukončena 1. světová válka. Tento den je po celém světě věnován památce válečných veteránů. KVĚT VLČÍHO MÁKU je symbolem veteránů, červené květy pokrývaly hroby padlých na západní frontě. Dnes si připomínáme veterány a padlé ze všech válečných událostí 20. a 21. století.

Veřejná sbírka ke Dni válečných veteránů probíhá ve dnech 1. – 11. listopadu 2018. Vrcholí ve dnech 9. až 11., kdy budou vlčí máky po městech celé ČR.

Naše škola Ivana Olbrachta Semily se účastní této akce již druhým rokem. Skupinky dětí ze třídy 8.A vybírají příspěvky ve škole, doma i v sousedství. V sobotu 10. 11. 2018 nabízeli s kasičkou květy vlčího máku celé dopoledne na Riegrově náměstí v Semilech.

V neděli 11.11. přijel na semilský ostrov sv. Martin, kde byla taktéž kasička ke Dni veteránů, kterou poskytlo Knihkupectví Na křižovatce, neboť naše školní byla již plná. Děkujeme všem, kteří do kasiček přispěli a podpořili tím i natáčení dalších svědectví pro Paměť národa, která je největší evropskou sbírkou příběhů 20.století.

Exkurze do Planetária (Kryštof Mazánek 5. B)

Protože nás v páté třídě čeká v přírodovědě učivo o vesmíru, vyrazili jsme 9. října na přírodovědnou exkurzi do Planetária v Hradci Králové. Vyjeli jsme v 7 hodin ze Semil. Nejdříve jsme jeli do vojenské pevnosti v Josefově u Jaroměře. Byla postavena v roce 1787. Postavil ji František Josef, jako obranu proti Prusku. Nejdříve nás rozdělili do týmů – někteří byli velitelé pevnosti, dělostřelci, minéři, zásobovači, hostinští. Řešili jsme různé úkoly, pokud jsme ho zvládli, dostali jsme jako odměnu zlatý penízek. Když daný tým úkol nevyřešil, dostal šanci jiný tým a odměnu tak získal on. Procházeli jsme pevností a na závěr jsme zhasli svíčky a šli část cesty potmě.
Z Josefova jsme jeli do Hradce Králové do McDonaldu na oběd. Kdo chtěl, mohl navštívit KFC. V jednu hodinu nás očekávali v Planetáriu. Promítli nám tam filmy o Mléčné dráze a Kosmické srážky. Ukázalo nám také hvězdářské dalekohledy. Domů jsme dorazili v pět hodin. Bylo to super !

Jazz pod Kozákovem (Míša Hrubá 8.A)

V pátek 9.11. 2018 od 10:00 hodin se v KC Golf konal festival Jazz pod Kozákovem.
Hrál tam turnovský Jazzband, Big Band ZUŠ Turnov pod vedením Václava Sajbta a slovem to provázela herečka Nikola Bartošová.
Dalším zpestřením tam byla taneční improvizace dívek z tanečního oboru místní ZUŠ pod vedením Kateřiny Priščákové.
Programu se zúčastnili třídy tercie, kvarta, sexta, septima osmiletého studia a 1. , 2. a 3. ročník čtyřletého studia.
Když jsme tam přišli obdrželi jsme na ruku pásku s logem Jazz pod Kozákovem.
Koncert trval zhruba 70 minut a vstupné bylo 60,- Kč.
Představení bylo určeno pro žáky 8. a 9. tříd a pro všechny studenty až po maturanty.
Koncert se mi moc líbil.

ZŠ Ivana Olbrachta

BÁL ŠKOLY

v aule GIO

Nad Špejcharem

18. ledna 2019

OD 20.00 hodin

vstupné 70,- Kč

Hraje FUTRÁL